

batec

Número 50

“al servei de la persona amb discapacitat intel·lectual”

Finalitzen les obres de la nova llar-residència “Jaume Anfruns i Janer”

La Fundació Privada Vallès Oriental (FVO) amplia el seu Servei d'Habitatge amb 22 noves places per a persones amb discapacitat intel·lectual en aquest nou centre de Santa Eulàlia de Ronçana

Jaume Anfruns i Janer,
impulsor d'aquest projecte

sumari

editorial

2

el tema

Finalitzen les obres de la nova llar-residència "Jaume Anfruns i Janer" de l'FVO

3 - 5

a prop

Esteve Marqués
President de l'FVO

6 - 8

Juan M. Monsalve
Director General FVO

article

El dol

9

la fundació informa

Dept. Recursos Humans

10

Dept. Qualitat

11

artista

María Gallardo

11

en primera persona

Raimundo Rodríguez

12

la bústia de la família

15 anys de felicitat

13

la fundació informa

Àrea d'Atenció Diürna

14 - 19

Àrea d'Acolliment Residencial

notícies

20

editorial

"Com a President de la Fundació m'honora dirigir-me a tots vosaltres per presentar-vos la revista de la Fundació: Sigui benvinguda aquesta publicació que té com a finalitat establir un contacte amb tots els nostres amics i amigues"... així es presentava la revista Batec, en el seu número especial de presentació al juny de 1996. L'estimat Xavier Quincoces, President de la Fundació, dirigia aquestes paraules, plenes d'il·lusió, a tots els lectors d'aquesta publicació.

Avui, catorze anys més tard, tenim l'alegria de celebrar el número 50 del Batec, la revista de la Fundació. Ha crescut en pàgines i temes que s'hi tracten, ha crescut en l'equip de professionals que se n'encarreguen i, sobretot, arriba, gràcies a les noves tecnologies, a més famílies, entitats i ciutadania en general que mai. És que donar visibilitat a les activitats que realitzen les més de quatre-centes persones amb discapacitat intel·lectual que cada dia són ateses en algun dels serveis de l'FVO i donar veu als professionals que en tenen cura i vetllen per la qualitat de vida d'aquestes persones, és i serà -d'aquí a cinquanta números més- l'objectiu d'aquesta publicació.

Agraint l'empenta i dedicació de tots els professionals que fan possible el Batec, moltes felicitats en el 50è número de la revista.

Fa catorze anys vaig exposar en la primera edició d'aquesta revista que "tots som responsables de fer que aquest butlletí tingui una vida molt llarga, és a dir, que com bé diu el seu nom, no deixi mai de bategar". Doncs, pas a pas, batec a batec, la musculatura d'aquesta revista està forta com mai i amb energia suficient per a celebrar tants aniversaris com sigui necessari.

En aquests cinquanta números, la Comissió d'elaboració de continguts del batec ha vetllat per publicar una revista rigorosa on donar veu tant a les persones amb discapacitat intel·lectual, com a les necessitats de les seves famílies com als projectes institucionals o aquells portats a terme pels diferents serveis de la Fundació.

Però com que la revista Batec batega amb força, us volem presentar les novetats per aquest 2010, novetats que tenen per objectiu obrir la Fundació a la societat. En primer lloc, us presentem la nova secció "a prop" on s'entrevistarà a membres del Patronat i professionals de l'FVO per tal d'aportar una vessant més personal de l'equip humà de la nostra entitat. I en segon lloc, presentem la secció "la bústia de la família" un espai obert a la participació i col·laboració de les famílies de les persones ateses a l'FVO per tal de compartir els seus neguits, necessitats i esperances.

Espero que els nous canvis us agradin i esperem continuar gaudint del Batec per molt anys més.

Esteve Marqués i Vila
President de l'FVO

Juan M. Monsalve
Director General FVO

Director:

Juan María Monsalve

Consell de redacció:

Jordi Llorens, Mercè Font, Alicia Poveda,
Ana Herrero, Eduard Martí, Marissol
Matamoros, Eva Tarrida, Aurora Luna.

Coordinació:

Sònia Garcia

Maquetació i impressió:

gràfic (Granollers)

Dipòsit Legal: B-28.161-1996**març-abril 2010**

el tema

Finalitzen les obres de la nova llar-residència “Jaume Anfruns i Janer” de l’FVO

Les obres de construcció i l’equipament de la nova llar-residència “Jaume Anfruns i Janer” de la Fundació Privada Vallès Oriental (FVO), situada a la urbanització de Can Sabater de Santa Eulàlia de Ronçana, han acabat aquest mes de març, i s’ha iniciat el procés per a la seva posada en funcionament.

Des de l’FVO s’ha fet arribar tota la documentació per al registre del centre i procedir a l’ingrés dels futurs usuaris i usuàries que accepten la plaça. Només queda pendent de lligar els darrers detalls administratius per obrir les portes d’aquest nou centre. En aquest sentit, la Direcció General de l’FVO s’ha reunit amb la Subdirecció de Planificació i Avaluació i la Subdirecció de Gestió de Recursos Propis de l’ICASS per tal de presentar el projecte i sol·licitar el suport financer del Dept. d’Acció Social i Ciutadania.

Amb aquesta nova llar-residència, l’FVO amplia el seu Servei d’Habitatge amb 22 noves

La nova llar-residència “Jaume Anfruns i Janer”

places per a persones amb discapacitat intel·lectual donant compliment a l’objectiu del Pla Estratègic 2007-2011 de la Fundació on s’impulsa el desenvolupament de nous projectes i serveis amb l’objectiu d’ampliar amb recursos propis en l’àmbit de l’acolliment residencial. D’aquesta manera, el Servei d’Habitatge de la Fundació donarà servei a 67 persones amb discapacitat intel·lectual.

Per la Fundació es tracte d’un projecte important ja que l’entitat encara no tenia implantat cap servei destinat a les persones amb discapacitat intel·lectual a comarca del Vallès Oriental.

Detall de la zona d’esbarjo

Detall de la característica forma triangular d’aquest nou servei de l’FVO

anfruns
GRUP

Torras i Bages 6-8 - 08401 Granollers - Telf. 93.870.04.75

LA LLAR-RESIDÈNCIA "JAUME ANFRUNS I JANER" JA ESTÀ ACABADA

Avui ja us podem dir, amb satisfacció, i si ens ho permeteu fins i tot amb una mica d'orgull, que les obres de la Llar-Residència "Jaume Anfruns i Janer", de Santa Eulàlia de Ronçana, ja estan acabades. Només resten alguns aspectes de la paperassa administrativa que comporta aquest tipus d'obres, però l'edifici és una realitat a la vista de tothom.

Estem contents de com ha quedat. Volíem un edifici de geometria clara i línies netes i creiem que s'ha aconseguit; volíem una imatge que transmetés al mateix temps modernitat i discreció i creiem que l'edifici transmet aquestes dues idees; volíem aconseguir un bon encaix amb l'entorn i la presència de l'edifici destaca però sense estridències. En definitiva, des del punt de vista de la imatge exterior creiem haver assolit els objectius que ens havíem proposat.

Per dins, l'edifici té espais amplis i ben il·luminats, circulacions clares, instal·lacions eficients i ben acabades i transmet una sensació general de confort. Almenys així és com ho veiem nosaltres, i així es com ho havíem previst.

Pel que fa a la construcció de l'edifici, ja n'hem anat informant periòdicament. A l'acabar les obres, la sensació que ens queda és que tothom que hi ha treballat ha tingut una actitud molt positiva, és com si tothom fos conscient de que estava col·laborant a fer una obra important, almenys pel que fa a la seva finalitat.

En aquest sentit no podem fer més que agrair de forma molt sincera la bona actitud de totes les persones i empreses que hi han participat. No farem una llista per a no deixar-nos a ningú, el nostre agraïment és per a tothom.

Només en direm un de nom, el de Jaume Anfruns i Janer, que dóna nom a la Llar-residència, i que hem tingut sempre present, acceptant el repte tant difícil de fer un edifici que sigui digne de portar el seu nom. No sé si ho hem aconseguit, però podem dir-vos que ho hem intentat amb tota la nostra dedicació. Tant de bo que el senyor Jaume, des d'allà on sigui ara, estigui una mica content del què hem fet.

I acabem amb el mateix desig que manifestàvem el primer dia, que aquesta casa que ja hem acabat sigui útil a la societat en general i a l'FVO en la consecució dels seus objectius de servei a les persones amb discapacitat.

Francesc Sala Tarrés i Oriol Martínez Clavell
Arquitectes

CURS DE FORMACIÓ PER A CUIDADORS DE LA NOVA LLAR-RESIDÈNCIA "JAUME ANFRUNS I JANER"

La formació d'alguns dels nous professionals per a la nova Llar-residència

Entre els dies 8 i 19 de febrer s'ha impartit el Kurs de Formació per a cuidadors i cuidadores de la nova Llar-residència "Jaume Anfruns i Janer". Les sessions formatives han estat impartides per professionals de l'FVO, als quals agraïm el compromís i dedicació en la preparació del programa formatiu. Les diferents sessions han abastat un ampli ventall d'aspectes relacionats amb el món de la discapacitat intel·lectual (psicològics, educatius, assistencials, ètics, normatius, etc.) per tal de garantir una atenció de qualitat als futurs usuaris de la nova Llar-residència. L'aprofitament del kurs per part dels participants serà la clau per a configurar la plantilla de la nova llar, situada a Sta. Eulàlia de Ronçana.

VISITA CUIDADORS A LA NOVA LLAR-RESIDÈNCIA "JAUME ANFRUNS I JANER"

El dia 18 de febrer els cuidadors i cuidadores del Servei d'Habitatge, acompanyats per la coordinadora, van realitzar una visita a la Llar-residència "Jaume Anfruns i Janer".

A les 15:15 van traslladar-nos a la nova Llar amb les dues furgonetes de la Fundació. La coordinadora va fer una visita guiada de les instal·lacions, amb les explicacions pertinents de perquè la distribució de l'edifici s'havia dissenyat així i les millores que s'havien tingut en compte tretes de l'experiència de les llars que ja porten anys en funcionament. La visita va finalitzar a la sala polivalent, on

cadascun dels cuidadors assistents van comentar les seves opinions i sensacions. L'opinió de tots va ser que s'ha realitzat un molt bon treball i que les instal·lacions donen una quantitat interminable de possibilitats per poder treballar amb els usuaris i usuàries i que les dimensions de la llar podien oferir una alta qualitat de vida i de confort.

Cal destacar, les dimensions dels lavabos i dels espais en comú, del jardí i terrassa i el fet que hi hagin 6 habitacions individuals. Els cuidadors i cuidadores van donar idees, per l'equipament de la sala polivalent.

Els cuidadors i cuidadores del Servei d'Habitatge escolten les explicacions de la coordinadora

ENTREVISTA A JAUME ANFRUNS I FONT VICEPRESIDENT I PATRÓ DE L'FVO

Què va pensar quan el seu pare va proposar el fet de poder donar un terreny a l'FVO per a construir-hi una Llar-residència?

Des de feia temps el meu pare ja m'havia manifestat la seva voluntat de donar un terreny a l'FVO. El terreny de Sta. Eulàlia reunia les condicions urbanístiques necessàries i un cop mantingudes diverses reunions amb l'ajuntament per explicar el projecte es va procedir a dur-la a terme.

Què significa per a vostè haver finalitzat aquest projecte que va iniciar el seu pare?

Ha estat un motiu d'orgull i, al mateix temps, m'ha suposat una gran responsabilitat.

Com valora el resultat final de les obres de construcció?

El projecte dissenyat per l'arquitecte Francesc Sala és molt adient i s'ha fet amb gran cura. Crec que la qualitat de les obres executades ha estat a l'alçada.

La Llar-residència destaca per ser una obra molt moderna, quines tres característiques en destaca o creu que són més importants?

L'amplitud dels espais, la bona lluminositat i la seva funcionalitat.

Com animaria a les famílies a què s'animin i que els seus familiars vinguin a conviure a aquesta nova llar?

Es tracta d'una llar dissenyada específicament per atendre de la millor manera possible a les persones amb discapacitat on a més s'ha fet un esforç perquè les diverses àrees siguin acollidores i a la vegada funcionals. Els professionals de l'FVO que hi han intervingut, s'hi han implicat de valent en tot el procés d'execució del projecte i les seves aportacions han servit de gran ajuda per tal que la Llar, ho sigui veritablement.

VIURE A LA NOVA LLAR-RESIDÈNCIA

La nova llar-residència "Jaume Anfruns i Janer" es planteja com a objectiu primordial establir programes i serveis que permetin a les persones usuàries viure en un entorn residencial que promogui estils de vida tan socialment inclusius com sigui possible. Amb aquest objectius, la llar vol proporcionar situacions i estils de vida similars als de les persones sense discapacitat i oferir suports adequats a les necessitats i desig canviants de cadascuna de les persones, que es corresponen al cicle vital i al seu propi desenvolupament.

Cal tenir en compte que la llar-residència Jaume Anfruns i Janer a Santa Eulàlia de

Ronçana es troba en una zona que permet garantir i potenciar una integració a la vida social i a les activitats del barri, segons les necessitats i possibilitats dels usuaris.

Una imatge de la cuina des de la qual es prepararan els àpats per als 22 usuaris

El menjador preparat per a rebre als futurs usuaris i usuàries

AGRAÏMENT A LA FAMÍLIA ANFRUNS

A la primavera de 2008, el senyor Jaume Anfruns i Janer, aleshores Vice-president i patró de l'FVO, va fer donació a la Fundació d'un terreny de 814m² situat a la població de Santa Eulàlia de Ronçana. En aquest terreny, ubicat en concret a la urbanització de Can Sabater, la Junta Patronat de l'FVO, reunida el 15 de maig de 2008, va aprovar construir-hi una nova llar-residència per a persones amb discapacitat intel·lectual que atindrà a 22 usuaris. Com a reconeixement per la donació realitzada, la Junta del Patronat va aprovar que la nova llar-residència porti el nom de "Jaume Anfruns i Janer".

"la Caixa"

a prop

Esteve Marqués

President de l'FVO

Nascut a Granollers fa 65 anys ara visc a Canovelles, casat amb la Maria fa 40 anys, tinc dos fills en Xavier de 39 anys, i que és autista, i la Nuria de 36 anys casada i amb dos filles, la Judit i la Gemma de 6 i 4 anys. Tinc aficions molt normals com ara la lectura, viatjar, passejar, veure la tele, anar al cinema i al teatre, fer tertúlia amb els amics...

També vaig al gimnàs i sóc aficionat al futbol, sóc del Barça i tinc la sort d'haver fet diferents desplaçaments a finals europees, l'última a Roma.

Com va començar la seva col·laboració amb l'entitat?

Després de tot el peregrinatge de metges per veure si la discapacitat d'en Xavier tenia solució, recordo que el Dr. Ponce va ésser

molt clar i català, ens va dir la realitat i que el seu futur sempre estaria depenent de nosaltres, que calia que anés a un centre especial. Això seria cap a l'any 1972 o 1973. Vàrem anar a veure en Xavier Quincoces, amic nostre i ja vàrem encaminar a en Xavier cap al centre Verge de Montserrat, que es com es deia a aleshores. Ja en el primer moment em varen demanar per col·laborar i pertànyer a la junta i des l'any 1973 fins avui que estic col·laborant en diferents càrrecs fins a l'actual de President de la Fundació.

Al llarg d'aquests anys quin fet recorda amb més emotivitat?

És difícil destacar de 36 anys uns fets més que uns altres. Han passat moltes coses i molts esdeveniments: de la Torreta vàrem venir a on estem ubicats actualment, la inauguració de cadascun dels centres i, cadascun a la seva època, va ésser molt emotiu i satisfactori, tant pel sacrifici per

haver-los aconseguit i com per la satisfacció de cada moment gràcies al reconeixement cap a la nostra entitat.

Una de les vagades que més m'he emocionat, va ser en la celebració dels 10 anys de l'FVO, en el sopar de gala just en el moment quan es va passar el vídeo institucional. Hem vaig emocionar al veure'l i al veure l'emoció i l'expressió de tots els assistents.

Vostè té una administració de loteria, creu que l'atzar influeix en les nostres vides?

Jo ara estic jubilat i l'administració és de la meva filla Núria, que la regenta i jo col·laboro i l'ajudo quan em necessita. Sóc dels que creu que cada persona es va creant la seva situació a la vida amb les decisions que mica en mica es van prenent i que, a la llarga, configuren el seu futur. Quan es pren una decisió important, ben mesurada i meditada, has de lluitar-la fins al final, de res no serveix pensar que seria si haguera agafat un altre camí, doncs d'haver-ho fet res ara no seria igual. De totes maneres una mica de sort sempre ajuda.

Si li toqués la grossa de Nadal, a què destinaria els diners?

Depèn de l'import que em toqués... si fora realment important, a banda d'ajudar a la família, faria una col·laboració amb l'FVO per un projecte de futur.

Fora del treball a la Loteria i la tasca que porta a terme com a President del Patronat de l'FVO, li queda temps lliure?

No molt, però si que tinc temps lliure i el dedico a estar amb la família, a les meves netes i a les meves aficions de sempre.

Fent una repàs al temps passat, creu que li queda alguna cosa pendent per fer?

Em dono per satisfet amb el què he fet. He procurat gaudir en cada moment del què feia i del treball que realitzava, on m'he sentit sempre valorat.

Com s'imagina d'aquí a cinc anys?

Jove igual que ara.

Esteve Marqués recorda com un dels moments més emotius la celebració dels 10 anys de l'FVO

a prop

Juan M. Monsalve

Director General de l'FVO

La meua residència està a Cabriels. Estic casat, tinc tres fills: dos mascles, el gran, Iñigo, de 36 anys, empresari, amb residència a Barcelona i el petit, Borja de 23 anys, estudiant de Comunicació Audiovisual i a l'actualitat està realitzant un Màster a Madrid, compaginant-lo amb activitats professionals a l'empresa del seu germà; la noia, Arantxa, és Llicenciada en Dret i té 33 anys, actualment resideix a Londres.

En el transcurs dels anys, les meves aficions han variat. La que persisteix és l'esport, concretament el bàsquet, i tot el que està relacionat amb la mar. Però la música, el disseny, l'art, l'arquitectura, la roba, els cotxes, la gastronomia... Cal destacar que per als bascs la gastronomia és com una religió que ens inculquen des de ben petits (almenys als de la nostra generació). També compartir taula i tovalles amb els amics a la societat és tot un plaer que es pot elevar a la categoria d'afició.

Al setembre de 1991, va entrar a col·laborar professionalment amb l'FVO, com recorda aquests inicis?

Vaig coincidir amb l'Esteve Marqués, avui president de la Fundació, un dia després de les vacances de l'any 1991 i parlant, entre altres coses, de l'activitat professional em va comentar que formava part d'una Associació de persones amb disminució psíquica.

Em va exposar que si podíem tenir una entrevista amb la junta directiva de la mateixa per exposar-me la situació que travessava l'entitat i en la meua qualitat de consultor els donés el meu parer professional. D'aquesta entrevista inicial, es van succeir altres, una

visita a les instal·lacions, a l'escola i al taller ocupacional. En una reunió posterior amb tota la junta directiva de l'Associació, els vaig manifestar que, en la meua qualitat de consultor, calia que l'entitat iniciés un procés de professionalització de la seva gestió, amb un model que al sector d'hospitalari 25 anys enrere (cas de l'Hospital de Granollers) havia demostrat ser un èxit. Em van proposar fer-me càrrec del projecte i vaig acceptar el repte. Han passat ja 18 anys i mig i continuem desenvolupant el projecte de 1991.

Destaco una anècdota, tot i que podria citar-ne moltes, perquè crec que pot sorprendre a molts. No tenia ni idea que hi hagués una institució a Granollers que tenia com a missió l'atenció a persones amb discapacitat intel·lectual. No coneixia l'existència del Montserrat Montero, i això que cada dia passava per la carretera de Valldoríol per anar a l'Hospital de Granollers.

A gairebé tots els responsables de la junta directiva de l'Associació els coneixia per diferents motius, relacionats amb la meua activitat professional a l'Hospital, Xavier Quincoces, Vicens Vacca, Esteve Marqués etc. i no tenia ni idea que tingués fill/es amb discapacitat. Va ser una sorpresa!

Al llarg d'aquests 18 anys de tasca professional, quin dels projectes portats a terme recorda amb més emotivitat?

Amb les persones que em vaig formar professionalment i que tenien càrrecs de responsabilitat, sempre em deien que tots els projectes que es realitzen amb una finalitat dirigida a les persones, sempre tenien la mateixa importància. He seguit aquest ensenyament des que vaig tenir responsabilitats directives.

Juan M. Monsalve té per objectiu mantenir l'esperit i el compromís dels fundadors com a Patró i Director de l'FVO

Qualsevol projecte que arriba a ser una realitat, és igual d'emotiu. Insisteixo en els valors que em van inculcar des de la meua infantesa i els ensenyaments dels meus professors, els quals sempre m'han donat bon resultat. Si es vol que en destaquí un, em refermo en el què he dit: els valoro TOTS PER IGUAL.

Com recorda el moment en què en reconeixement a la seva tasca se'l convida a formar part del Patronat de l'FVO?
Va ser per sorpresa. A la reunió de Junta de Patronat, de desembre de 2006, el president Esteve Marques, em va sorprendre fent-me lliurament d'una placa en la qual m'agraeixen la meua gestió i a la meua incondicional

www.ballestas.com

dedicació a les persones amb discapacitat intel·lectual durant els últims quinze anys. Posteriorment, a la següent reunió de Patronat, em conviden a formar part del Patronat, com a vocal, exposant els mateixos arguments d'incondicional dedicació a les persones amb discapacitat intel·lectual. Va ser un moment molt emotiu, ara sí que puc dir que tan el dia del lliurament de la placa, en reconeixement a la meva gestió, com en aquesta ocasió, va ser un moment molt emocionant. Vaig acceptar la responsabilitat que comporta ser Director General i Patró de la Fundació, comproment-me a seguir amb la meva entrega i dedicació al projecte, respectant i fent respectar els valors de la nostra Institució.

Tota la seva trajectòria professional ha estat vinculada al tercer sector, primer en el món hospitalari i després al sector de les persones amb discapacitat, què té el sector del servei a les persones més febles socialment que tan li crida la seva atenció?

Vaig iniciar la meva activitat professional al sector dels serveis socials, al 1973. A la Fundació Hospital - Asil de Granollers. Compartia l'activitat hospitalària amb l'atenció a les persones grans. Estar a prop d'aquestes persones, ajudar-los a resoldre els seus

A Juan M. Monsalve li apassiona l'arquitectura

problemes, treballar colze a colze amb la comunitat religiosa, que en aquella època gestionava directament l'Asil (així s'anomenava), resultava molt gratificant. Anecdòticament, us diré que fins i tot vaig ser padrí de casament de dos residents. Va ser una experiència extraordinària. Vaig conèixer la importància de tenir valors i principis on recolzar la meva formació com a persona i vaig decidir que aquest era el sector professional en el qual volia desenvolupar la meva carrera professional ja que m'era molt gratificant. Però va ser una casualitat, iniciar el projecte de la FUNDACIÓ PRIVADA VALLÈS ORIENTAL. Després d'aquestes dues experiències, no sabia fer una altra cosa que posar a disposició del sector tots els meus coneixements i esforços personals en favor de les persones amb discapacitat intel·lectual.

Una de les seves aficions és el món de l'arquitectura, que ens n'en pot explicar?

M'apassiona tot el que fa referència a l'arquitectura. Em sembla que l'arquitecte té una rellevància social que ha guanyat per mèrits propis i que aquesta societat li deu molt per la seva aportació a la transformació de les ciutats. Només cal veure com els responsables polítics encarreguen els seus edificis més representatius als arquitectes més prestigiosos del món i els converteixen en les icones de les seves ciutats, com a reclam turístic, generant riquesa per als seus ciutadans... De gran vull ser arquitecte.

La seva família i la seva joventut ha estat molt lligada al món de l'esport, què n'ha après? Hi ha alguna cosa que li ha servit per a desenvolupar millor la seva tasca professional?

Podria allargar-me molt descrivint totes les virtuts que té l'esport com a factor formatiu

per a les persones. Destacaria que la formació "d'equip" és primordial per a l'activitat de qualsevol professió. A l'esport t'ensenyen principis que després t'ajuden a formar-te com a persona i valors que et marquen per a tota la vida.

Fora de la tasca que porta a terme com a Direcció General de l'FVO, li queda temps lliure? A què el dedica?

Al dia a dia no em queda gairebé temps lliure, però els caps de setmana i vacances els dedico a la família, els meus amics i a passejar amb els meus gossos. Viatjo quan es pot per compartir moments amb la meva gent de Donosti i d'Ezcaray (La Rioja). Canviar d'aires, aclareix les idees i fomenta la imaginació.

Fent un repàs al temps passat, creu que li queda alguna cosa pendent per fer? Algun projecte de joventut, algun somni per a fer realitat, etc.

Quan fas un repàs de la teva vida, penses que haguessis fet altres coses, però el passat és història. Ara el que es necessita és vitalitat per complir amb dignitat amb el futur. De jove somiava amb ser jugador de la NBA, però aquest somni està reservat a pocs.

Com s'imagina d'aquí a cinc anys?

Amb més anys. Però espero tenir l'energia suficient per continuar col·laborant amb la Fundació, des de la meva responsabilitat actual o en la posició que entengui el Patronat que hi puc aportar més.

Hem de mantenir l'esperit i el compromís dels fundadors i fer acomplir la finalitat que es recull als seus estatuts, mantenint la nostra independència com a principi general, així com els valors que han estat insígnies del nostre projecte.

ABOLAFIO
CONSTRUCCIONS

article

Àrea d'Acolliment Residencial

EL DOL ÉS EL PROCÉS EN EL QUAL VIVIM QUAN UN SER ESTIMAT HA MORT. TAMBÉ ES POT DONAR EN LA RUPTURA D'UNA RELACIÓ DE PARELLA O EN QUALESVOL ESDEVENIMENT VITAL QUE SUPOSI UN CANVI DE LA NOSTRA REALITAT I QUE ENS COSTI ACCEPTAR-HO.

Hi ha unes fases per les quals passem en el moment d'elaborar un dol. Aquestes fases les va definir la doctora Elisabeth Kübler-Ross, psiquiatra d'origen suís que va estudiar profundament nombrosos pacients terminals. Com que l'ésser humà és un ser complex i únic, les fases només són una orientació, no són una seqüència ordenada per la qual s'espera que passem tots; podem passar de la primera a la tercera i tornar a la primera, o estancar-nos en la segona durant un llarg temps. Les fases són les següents:

1. NEGACIÓ / INCREDULITAT

"No pot ser veritat!". Res no sembla real, és com si no poguéssim reaccionar... Aquest atordiment ens ajuda a anar assimilant la dura realitat.

2. RÀBIA

"Per què has permès això, Déu meu?", "Aquests maleïts metges l'han deixat morir!", "Com em deixes ara que tant et necessito!". La ràbia és contra tots i contra tot. És part del dolor i és una cosa normal. És necessari trobar formes sanes de canalitzar la ràbia.

3. TRISTESA

Sentim com si un huracà hagués destrossat les bases de la vida en la qual vivíem. Estem molt sensibles. La tristesa és el sentiment més comú. És important donar-se permís per estar trist, per plorar. El plor no és la mida del teu amor, sinó part de la teva pròpia expressivitat, no et preocupis si plores poc o molt. També és normal sentir por a afrontar la nova realitat. La culpabilitat pot aparèixer: "si almenys hagués estat més afectuós/osa...". El passat no pot canviar-se i ja tenim prou sofriment com per castigar-nos d'aquesta manera. Són tantes coses viscudes i

El dol

compartides junts que necessitarem temps per aprendre i acostumar-nos a estar sense ell o ella.

4. ACCEPTACIÓ

Podem dir que hem completat un dol quan hem après a viure sense ell o ella. La duració del dol per la mort d'una persona molt estimada pot ser d'un a tres anys. També es pot viure el dol de la pròpia mort. En tal cas l'acceptació seria una fase de tranquil·litat quan s'han superat les pors i angoixes. Tot i que no té perquè ser una etapa alegre, més aviat sense sentiments, sense ira ni tristesa, preparat per donar un pas més.

A l'hora d'ajudar una persona que està fent el dol, se la pot ajudar de manera concreta:

1. Evitar les frases fetes.

La incomoditat ens mou a recórrer a expressions que no ajuden a res: "Has d'oblidar", "millor així, ha deixat de patir", "el temps ho cura tot", "és llei de vida"... El que més necessiten és plorar i parlar. No li dir-li que ha de sobreposar-se, ja ho farà al seu temps.

Si no se sap què dir millor no dir res. Escoltar, estar present. Si no saps què fer, col·laborar en tasques quotidianes com fer la compra, anar a buscar els nens, o encarregar-se de la paperassa pot ser una bona manera d'ajudar.

2. Deixar que la persona es desfogui.

Sentir i expressar el dolor, la tristesa, la ràbia, la por... per la mort d'un ser estimat, pot ajudar a elaborar el dol. Mitjançant la vivència i l'expressió dels sentiments, la persona en dol se sent alleujada i alliberada. A vegades, podem tallar les emocions de l'altre per protegir-nos de les nostres.

No hem de tenir por d'anomenar i parlar de la persona que ha mort per evitar emocionarnos. Si plora, no hem de dir o fer res especial, el que més necessita en aquests moments és la nostra presència, sentir-nos a prop, la nostra companyia i afecte.

No hem de tenir, tampoc nosaltres, por a emocionar-nos. És bo mostrar el nostre dolor i que ens fa mal veure al nostre amic o familiar en aquesta situació.

3. Permetre que parli del ser estimat que ha mort.

Permetre que parli tot el temps i totes les vegades que ho necessiti. Comparteix amb el teu familiar o amic records de la persona que ha mort (veure fotos, explicar anècdotes...) Recordar la persona estimada és un consol per als supervivents. Repetir i evocar els records és part del camí que han de recórrer. Hi ha persones que viuen un dol privat i no els agrada exterioritzar les seves emocions. Respectarem també la seva necessitat de no voler parlar.

4. Mantenir el contacte

El contacte pot mantenir-se de diferents maneres, pots fer-li una visita, anar a fer un cafè o una volta, enviar-li una carta o un correu electrònic. Amb una trucada telefònica pots trencar la seva soledat i recordar-li que no està sol/a, que algú està pensant en ell o ella. Les festes o aniversaris són moments particularment dolorosos en què podem fer un esforç especial per estar a prop de la persona amb dol.

"El qui accepta patir, patirà la meitat de la seva vida; el qui no accepta patir, patirà durant la seva vida entera". Confucio.

Maria José Tapiador Carretero
Diplomada en infermeria
Residència i Centre de Dia Vallldoriolf

la fundació informa

Dept. Recursos Humans

Pla de Formació 2010

Com ja és habitual, l'FVO continua apostant fermament per la millora contínua de les competències i habilitats de tots els professionals de l'FVO mitjançant la formació. Per fer-ho factible, des de la comissió de formació s'han recollit les necessitats de totes les àrees i serveis i s'ha elaborat el pla de formació 2010.

Per aquest any i cara a reforçar la implantació del sistema de gestió ètica i socialment responsable (SGE-21), s'han programat accions formatives per facilitar la pròpia implantació del sistema i per treballar aspectes ètics i de responsabilitat social.

S'han programat 34 accions formatives que sumen un total de 404 hores de formació. Del total d'accions formatives, més del 75% estan adreçades al personal d'atenció directa i gairebé en el 20% de les mateixes, assistiran els peons del centre especial de treball.

Les accions formatives que integren el programa de formació són:

1. Formació SGE-21.
2. Ètica i responsabilitat social.
3. Curs formació professionals nova llar Jaume Anfruns i Janer.
4. Hàbits saludables.
5. Taller de comunicació interpersonal.
6. Resolució de conflictes.

7. Tècniques d'alimentació.
8. Tècniques de relaxament.
9. Higiene postural II.
10. Patologia dual I
11. Patologia dual II
12. Alzheimer en discapacitats.
13. Suport extern tècnics àrea acolliment residencial.
14. Suport extern tècnics àrea atenció diürna.
15. Suport extern PAD centre ocupacional.
16. Suport extern PAD servei d'habitatge.
17. loga.
18. Manualitats aplicades.
19. Arte-teràpia.
20. Contenció psicològica.
21. Curs d'esporga d'arbrat.
22. Curs d'iniciació d'esporga (peons CET)
23. Curs d'higiene postural (peons CET).
24. Curs d'iniciació i bones pràctiques en jardineria (peons CET).
25. Responsabilitat laboral (peons CET).
26. Organització del magatzem (peons CET).
27. Mòdul immobilitzat SAGE 100.
28. Curs R.D. pla de comptabilitat per a Fundacions.

29. Curs especialista en comptabilitat NPGC.
30. Ofimàtica.
31. Prevenció de riscos laborals: instal·lacions i lloc de treball: peons CET.
32. Prevenció de riscos laborals: instal·lacions i lloc de treball: noves incorporacions.
33. Prevenció de riscos laborals: pla d'emergència residència.
34. Curs bàsic de prevenció de riscos laborals de 50 hores.

Fent balanç del pla de formació 2009, destacar que la valoració general dels participants va ser de 8,01 sobre 10, fet que millora les valoracions obtingudes als darrers anys. L'organització del curs obté una puntuació de 8,1; continguts i metodologia 7,8; durada i horaris 7,9; formadors 8,3; mitjans didàctics 7,9; equipaments i mitjans tècnics 8,1 i espais i instal·lacions 8,0. Sobre la valoració de l'eficàcia que el superior jeràrquic realitza passat uns mesos després de la finalització de l'acció formativa, la puntuació global és de 3,99 sobre un màxim de 5.

El programa de formació es finançarà principalment, a partir del crèdit concedit per la Fundació Tripartita, resultant del 0,7% de les quotes cotitzades l'any 2009 per contingències comunes.

Eduard Martín
Cap de Recursos Humans FVO

EDIFICACIONS BARÓ, S.L.

Més de 150 anys dedicats
a la construcció.

Plaça Onze de Setembre, 7, local
08400 Granollers • BARCELONA
Tel. 93 870 23 94 - Fax 93 860 41 32

la fundació informa

Dept. Qualitat

L'FVO, una entitat compromesa

L'FVO és una institució que sempre ha tingut una gran preocupació pels aspectes ètics. I no es pot entendre d'una altra forma donat que la nostra raó d'ésser és atendre a la persona; **l'eix principal de l'FVO és donar servei a les persones amb discapacitat intel·lectual**, fomentant la inclusió social i l'autonomia personal. I pel desenvolupament d'aquesta tasca s'han de sostenir uns valors ètics ja que la nostra pràctica professional ens compromet i ens obliga, de vegades, a prendre decisions importants.

Per aquest motiu, l'FVO en la seva missió, assumeix com a propis els principis d'igualtat d'oportunitats i de respecte a la persona. Entre els seus valors assumeix com a principi fonamental el compromís amb el benestar de la persona amb discapacitat intel·lectual, amb la qualitat dels serveis que presta i amb l'adequada atenció a les persones amb discapacitat per part dels professionals que hi treballen.

L'FVO es considera un conjunt ordenat de principis ètics al servei de la persona amb

discapacitat intel·lectual i aquests principis ètics sobre els que es basen les seves actuacions són: Responsabilitat, Respects a la persona, Discerniment, Implicació, Compromís, Solidaritat i Transparència.

Però no contents amb això, a l'FVO ens plantejem un altre repte. Volem anar més enllà i fer extensiu el nostre comportament ètic a la resta de la societat i el medi ambient, a més de a les persones que atenem; **volem contribuir a l'assoliment d'una societat millor i un medi ambient més net. I és per aquest motiu que l'FVO s'ha plantejat per aquest any 2010 implantar una normativa sobre gestió ètica i responsabilitat social: l'SGE21.**

Amb aquesta norma, es treballaran uns objectius per assolir els compromisos adquirits no només amb les persones que atenem i els seus familiars, sinó també amb altres grups amb els quals ens relacionem com l'administració pública, altres fundacions i institucions amb les que col·laborem, els mitjans de comunicació, etc.

També s'establiran compromisos que beneficiïn als mateixos professionals que treballen a l'FVO, millorant, per exemple, aspectes de conciliació laboral i familiar, o podrem vetllar perquè els nostres proveïdors compleixin amb la legislació i també tinguin un comportament socialment responsable.

Aquest sistema de gestió ètica ens donarà eines per poder regular i controlar tots aquests aspectes. I el més important, és que una tercera part independent ratificarà aquests fets. Aquest sistema ens donarà la seguretat que el compromís que l'FVO adquireix tant amb la ètica, com amb les persones, com amb la societat, com amb l'entorn, com amb tot, és una realitat.

I això és el que més ens satisfà a l'FVO, perquè el compromís és allò que defineix la nostra manera de fer, el compromís el vivim com el nostre signe d'identitat.

Pilar Cantón

Tècnic del Departament de Qualitat

artista **María Gallardo Manzano**

La nostra artista d'aquest trimestre és la María Gallardo Manzano. Ella té 46 anys i viu a la Llar-Residència "Vallès" a Granollers. Va arribar al Centre Ocupacional "Xavier Quincoces" l'any 1998 i és atesa al Servei Ocupacional d'Inserció.

María m'han comentat que pintes quadres, fa molt de temps o és una descoberta recent? he començat a pintar l'any passat al Centre Ocupacional amb el taller de pintura que fa la Reme, el fem cada dijous per la tarda, som un grup de quatre persones, la veritat és que m'agrada molt, em relaxa i puc expressar el que sento.

Quants quadres has realitzat? de moment en porto sis,estic pintant el setè.

Quin tema és el teu preferit? el que més m'agrada pintar són paisatges.

Em pots explicar una mica tot el procés de realització d'un quadre? la Reme em mostra una sèrie de làmines on poder triar, un cop escollida em fa el dibuix a la tela, jo trio els

colors i la monitora em va acompanyant en les barreges i en la tècnica de pintar, un cop finalitzat l'envernissó.

Quin tipus de pintura utilitzes? Pintura acrílica a l'aigua.

Què fas amb els quadres un cop acabats? De moment n'he regalat un, els altres els tinc penjats al menjador de la meua llar. Quan tingueu més obra del vostre taller de pintura, t'agradaria fer alguna cosa? m'encantaria poder fer una exposició amb els meus companys i que la gent vingués a veure el que fem.

A part de la pintura, quines aficions tens? també m'agrada llegir, faig natació i gimnàs, i ara m'apuntaré a un curs de manualitats al Centre Cultural de Canovelles.

Moltes gràcies María per tot el que has compartit amb nosaltres i enhorabona pels teus quadres.

A la María li agradaria poder exposar les seves obres

en primera persona

Raimundo Rodríguez Pinto

Parlem amb en Raimundo Rodríguez Pinto, és un home de 58 anys, que des de l'octubre de l'any 2007 està al SOI del Centre Ocupacional i viu a la llar-residència "Jaume Gregori".

L'habitació de la llar és com si fos el meu despatx

Tu ahora vives aquí, pero has vivido en otros sitios...

Yo vivía en Málaga con mis abuelos y mis padres estaban en Suiza, a los 14 años me fui con ellos, eran los años sesenta. Me costó mucho adaptarme, por el idioma, primero aprendí algo de italiano y después el alemán. Cuando llegué a Zurich estuve tres meses en una escuela, después mi padre se puso enfermo y dejé los estudios y me puse a trabajar. Estuve cinco años en una fábrica metalúrgica, mi padre también trabajaba en ella, hacíamos ascensores, escaleras mecánicas, piezas de aviación, tranvías... Allí hice un curso de soldador, aunque yo trabajaba en la sección química, galvanizada, niquelados, cromados(*).

¿Y cómo fue que volviste a Mollet?

De la noche a la mañana, en una crisis en los ochenta, despidieron a todos los extranjeros. Fue muy duro, me acuerdo que hubo un referéndum para decidir si echaban a todos los extranjeros, al final salió que no, pero lo pasamos muy mal, pensábamos que nos echaban a todos, y nosotros decíamos, ¿quién va a hacer los trabajos que hacemos nosotros? Porque los suizos no querían. A pesar de que luchamos para que no se cerrara la fábrica, al final cada uno tuvo que irse a su tierra y mi familia y yo volvimos a Mollet.

¿Cómo conociste y viniste a la FVO?

Mi madre murió, y mi padre y yo vivíamos en un 2º piso de una escalera de vecinos. Desde

que murió mi padre yo vivía solo y estaba cansado de estar solo. Mi prima Benita me traía comida y me arreglaba un poco la casa, también yo iba a su casa y por las tardes iba a la biblioteca a leer y a hacer un poco de informática. Últimamente hice un curso de informática, me dieron un libro de teórica y un diploma. Antes no sabía ni lo que era un ordenador, ahora sigo con la informática en el Centro Ocupacional y en el piso donde tengo mi ordenador, y me encanta, a otros compañeros no les gusta tanto y no tienen ordenador.

Mi prima, se puso en contacto con la Fundación Malla y después desde esta fundación me propusieron ir a un taller y un piso, para no estar tan solo, hacer actividades y relacionarme y me buscaron donde estoy ahora en la FVO.

Visité el Centro Ocupacional y el piso, pensé que iría bien para relacionarme y estar en contacto con compañeros y que me cuidarían en caso de enfermedad, que estaría atendido y mejor que solo.

Has vivido en lugares muy diferentes, Málaga, Zurich, Mollet, Granollers, y esto siempre supone tener que adaptarse, ¿cómo ha ido este último cambio, al Centro Ocupacional y a la "llar"?

Al principio me costó, estaba acostumbrado a hacer lo que quería y ahora tengo horarios, normas, pero ya lo llevo bien. Tengo una habitación individual, que además es como si fuera mi oficina, mi despacho, allí duermo, estudio, tengo mi ordenador, el DVD, la música, mis libros.

Hay costumbres que siguen, como los libros y la biblioteca.

Con el mismo carné ahora voy a la biblioteca de Granollers, algunas tardes. Miro los libros, selecciono y me llevo prestados tres libros cada quince días

¿Qué temas prefieres?

Todos, me gusta todo, la novela, como por ejemplo Camilo José Cela o Vicente Blasco Ibáñez, poesía y Shakespeare, biografías de

artista, también la tecnología, arquitectura, geografía, medicina... (i mostra amb les mans que la llista podria seguir i seguir)

También te gusta el cine, la música...

Las películas mucho, sobre todo los Westerns, y la música también, de todo tipo, ahora por ejemplo, Albano y Romina Power.

Y las salidas con otros compañeros o los paseos que sé que tu haces cada día.

Me gusta salir solo y también con los demás en las actividades que se programan, sobre todo los fines de semana, así voy al cine y a excursiones en las que conozco sitios nuevos, como cuando fuimos a Montserrat. También me apunto a vacaciones y viajes en verano, hace dos años fui a Llanes, Asturias, el año pasado a Camprodon. Me gusta ver cosas nuevas, un poco de aventura, como Covadonga que es precioso, después de un tiempo puedo recordar y siempre hay anécdotas.

Para terminar, ¿cómo ves el futuro y que cambios harías?

De momento estoy bien y no necesito cambios, en un futuro ya veremos, nunca se sabe.

(* En aquesta entrevista es respecte la llengua materna del Raimundo.

En una excursió al Museu de la Música

la bústia de la família

15 anys de felicitat

No és fàcil quan a una família se li presenta el problema d'un fill "diferent". Al començament és dur i no arribes a entendre del tot per què t'ha hagut de passar a tu, però amb el temps ho assumeixes i t'adones que no ets l'única família amb aquest problema, i això et dóna forces per seguir endavant.

I veus que et poden tocar moltes altres coses que tan poden ser bones com dolentes, per això no et queda més remei que lluitar perquè la càrrega sigui el més portable possible.

El problema arriba quan els centres on portes el teu familiar et diuen que no és el lloc adequat i que millor treure'l d'aquí, amb bones paraules però, en definitiva, que no el volen.

Et ve el món a sobre, però a la llarga t'adones que quan passa això no es bo forçar més la cosa, doncs ells, "els diferents", són els que en surten més perjudicats. Tot i que no poden expressar-se ni parlar d'això, et donen a entendre que no volen anar al centre, demostrant les seves rebequeries.

Per això, quan ara fa 15 anys ens vam assabentar que s'obriria una residència, vam anar a corre-cuita a apuntar el nostre fill. Ja quedaven poques places però vam tenir la sort que el van acceptar.

En Josep no es fàcil i la primera temporada allà també va ser difícil per a qui li va tocar tractar-lo. Per a nosaltres, acostumats a estar pendents d'ell tots el dies, va ser un

La família de Josep Xandri, resident de la Residència i Centre de Dia "Valldoríol"

alleujament per a gaudir una mica de la tranquil·litat, cosa que amb ell era impossible.

La residència ens ha donat vida, ens ha tornat més sociables i és el millor que ens ha pogut passar, en Josep està feliç i ho demostra volent tornar cada vegada que ve a passar el cap de setmana a casa, ell mateix demana anar a la "resi" i això vol dir que es sent bé i content.

Per tot això, nosaltres com a pares d'en Josep donem mil gràcies al centre per aquest 15 anys de veure feliç el nostre fill com en cap altre lloc que hem vist, i desitgem al centre

molts anys més per a continuar exercint aquest mateix esforç i que aquest/es nois/es, amb totes les seves dificultats, siguin el més feliços/es possible ja que si ho són ells/es també ho seran les seves famílies.

Maria Pilar
"mare d'en Josep Xandri"

Poden fer-nos arribar les seves reflexions, opinions i idees a fundacio@fvo.cat

la fundació informa

Àrea d'Atenció Diürna

activitats

Centre Ocupacional "Xavier Quincoces"

ACTIVITAT D'EMOCIONS PINTADES

El passat dia 25 de febrer dos grups d'STO i els participants de l'activitat específica de pintura de SOI van participar en un taller de pintura organitzat per l'Associació cultural de Granollers titulat "Emocions pintades".

Els nois/es van poder deixar volar la imaginació plasmant en paper, mitjançant diferents tècniques de pintura, el seu particular fons del mar...

Un exemple de fons de mar

Molt atents a les explicacions

Cadascú va preparar el seu particular fons del mar

Deixant volar la imaginació

**Fundació
Caixa Manlleu**

"Perquè volem contribuir al benestar de totes les persones"

CELEBRACIÓ DEL CARNESTOLTES AL CENTRE OCUPACIONAL

El 12 de febrer al Centre Ocupacional, com ja és tradició cada any vam celebrar la nostra particular festa de carnestoltes. No va faltar la coca de llardons, els refrescos, les disfresses, la música i com no... molt sentit de l'humor.

Ho vam passar molt bé i els nostres usuaris com sempre van gaudir d'una festa més per a recordar fins l'any que ve, compartint amb els companys i l'equip d'educadors del servei.

Un moment de la divertida festa de Carnestoltes

L'original disfressa de l'equip d'educadors del Centre Ocupacional

VISITA A LES MINES DE SAL DE CARDONA

El passat divendres 22 de gener, vàrem anar a visitar les Mines de Sal de Cardona amb uns grups de STO.

Vam pujar en un tren que ens va portar fins l'entrada de les mines, allà vàrem poder veure i tocar la sal en el seu estat original i ens van fer una explicació de com es treballava a les mines. Els nostres usuaris i usuàries van gaudir molt amb la sortida.

Preparats per iniciar el trajecte en tren

Tots atents a les explicacions sobre la Mina de Sal

Entrant a la Mina de sal

CODINA

EINES PER A JARDINERIA

Ctra. de Masnou a Granollers, Qm. 14 (Palou) - 08400 GRANOLLERS (Barcelona)

Tels. 93 860 00 03 - 93 870 44 97 - Fax: 93 879 13 39

E-mail: CODINASCP@TELEFONICA.NET

la fundació informa

Àrea d'Atenció Diürna

activitats

Centre Especial de Treball "Xavier Quincoces"

EXPOSICIÓ DE QUADRES

El dia 4 de febrer es va inaugurar, al restaurant La Granja de St. Esteve de Palautordera, l'exposició de quadres pintats per la Vanesa Escudero i l'Andreu Pujades, tots dos treballadors del CET de la Fundació. Els dos han demostrat que tot i la seva discapacitat, poden ser veritables artistes.

Mentre penjàvem els quadres, podia veure les seves cares il·lusionades: estaven nerviosos ja que era la primera vegada que exposaven. Però les seves famílies estaven al seu costat, orgulloses d'ells, ajudant-los. L'endemà els hi vaig preguntar que varen sentir al veure les seves obres exposades. El mateix Andreu va demostrar els seus sentiments a l'exposar les obres. "Em vaig

sentir bé, important, amb ganes que la gent em conegui, espero pintar més, fer més exposicions i vendre quadres" explica Andreu. En canvi, per la Vanesa l'alegria era el fet més destacat. "Contenta por ver mis cuadros expuestos en público. Espero que la exposición tenga éxito y que la gente disfrute de mis pinturas" afegeix la Vanesa.

L'exposició va durar tot el mes de febrer, va agradar molt i ells van fer realitat una gran il·lusió, els hi dono les gràcies per deixar-me ajudar-los. M'han promès que seguiran pintant.

Maria Granje

Monitora del Centre Especial de Treball "Xavier Quincoces"

L'Andreu mostra orgullós una de les seves obres

L'Andreu i la Vanesa, artistes del CET

tu limpieza profesional

la fundació informa

Àrea d'Acolliment Residencial

activitats

Residència i Centre de Dia "Valldoríolf"

FESTA DE CARNAVAL

Durant tota la setmana de Carnaval, s'han seguit les consignes marcades pel senyor Carnestoltes: dilluns tots havien de portar una corbata o un llacet, dimarts tots havien d'anar amb la cara pintada i dimecres, tots amb un pentinat divertit! Estaven tots molt divertits...

La festa de Carnaval es va celebrar el dijous onze de febrer. Al matí van pujar a dalt al vestibul per fer una desfilada de disfresses, havia un grup de mimos que portaven la cara pintada de blanc i anaven vestits tots ells de negre, estaven molt divertits i van repartir flors i globus entre els assistents.

Un altre grup va escollir la disfressa de xinesos i xineses, tots vestits amb robes de color groc

i les cares pintades feien molt de goig... uns altres anaven disfressats de núvols tots de color blau i amb trossos de cotó blanc.

També hi havien uns avis amb molta marxa, una senyora de manteniment molt eixerida, una gateta molt trapella, una ballarina de l'oest...

Us felicitem per la imaginació que heu posat i lo macos que tots han quedat amb les disfresses.

Per acabar, a la tarda es va fer el ball de mascarots amb música moderna i actual, després per recuperar forces van berenar pastes de xocolata i van beure refrescs. S'ho van passar molt bé!

Petita representació dels mims

El grup dels núvols

Dimarts tots amb la cara pintada

El grup dels xinesos

SORTIDA A SANT HILARI

El passat divendres 22 de gener, un grupet de la Residència i Centre de Dia "Valldoríolf" van anar a passar el matí al Santuari de Sant Hilari de Cardedeu. El temps els va acompanyar i van poder fer un pícnic a l'exterior. A la tarda van anar fins a un centre comercial on van poder prendre un refresc i gaudir de l'ambient de les instal·lacions. Van passar un dia molt agradable i s'ho van passar d'allò més bé.

Dinant a l'exterior

Passejant pels voltants

L'EUGENIO JA VIU A LA RESIDÈNCIA "VALLDORIOLF"!

Sóc l'Imma, monitora de l'Eugeni, us voldria donar les gràcies a tots per les mostres d'afecte que li esteu donant cada dia des que ha arribat aquí, a la Residència "Valldoríolf", la seva nova casa, on per cert s'està integrant força bé.

Des del senyor Monsalve, en Joan Carod, en Josep Anton, en Jordi, la Raquel Anarte...i tots els companys, companyes i professionals de l'àrea d'atenció diürna i servei d'habitatge de la Fundació. Tots els amics que ha fet durant aquests anys enrera... Us heu interessat per ell, per saber com es trobava... això, podeu estar segurs, que li ha arribat al cor i l'ha omplert d'alegria.

Per això us dono les gràcies amb lletres majúscules. GRÀCIES A TOTS.

*Imma Cañelles
Monitora Residència i
Centre de Dia "Valldoríolf"*

el racó de la Sílvia

Els petits gestos, les petites coses

Els dies, les setmanes, els mesos, els anys passen de manera fugaç... amb el nostre dia a dia a la feina, les nostres alegries i maldecaps, la nostra rutina fa que sovint no visquem el moment amb consciència de què és únic i irrepetible.

Però tenim la sort de treballar amb i per persones amb il·lusions, desitjos, sentiments i necessitats molt diferents... pel que cada dia anem aprenent coses a través del "tracta humà" de nosaltres amb els nostres usuaris, els seus familiars i amb els diferents professionals que formem la Fundació.

Hem de ser prou intel·ligents emocionalment per saber adaptar-nos i aprendre dels canvis que ens ofereix el nostre treball diari, no és cosa fàcil.

Treballar intentant ser conscients de cada moment amb les seves actuacions no es tornarà a donar mai més.

Estic parlant de gestos quotidians: tenir cura, acompanyar, escoltar, comprendre, estimar i sentir-se estimat, una mirada, un somriure... aquests són els petits gestos i les petites coses que ens fan créixer i aprendre cada dia.

MB Motors

Financiaments i llogeraments Mercedes-Benz Financiaments i llogeraments, S.L. Pla 2000E, 08006 Barcelona. Tel.: 93 574 41 11 - 0900 400 400. Fax: 93 574 41 11. Web: Mercedes-Benz Financiaments i llogeraments. Mercedes-Benz Financiaments i llogeraments, S.L. Pla 2000E, 08006 Barcelona. Tel.: 93 574 41 11 - 0900 400 400. Fax: 93 574 41 11. Web: Mercedes-Benz Financiaments i llogeraments.

Mira, fill, sense mans!

Classe A 160 BE Exclusive Edition amb Active Parking Assist per 17.800€*.

El cotxe que maniobra per tu en cada estacionament. Així és el Classe A 160 BE Exclusive Edition amb Active Parking Assist, el sistema que indica si hi ha prou espai per aparcar i gira automàticament el volant durant la maniobra.

* PVP A 160 BE Excl. Ed. 70 kw (95cv) amb llindars de 16" i volant de cuir. IVA, IM, ajuts. Mercedes-Benz i transport inclòs. Vàlid a les CA adherides al Pla 2000E fins al 30/06/2010. El model de la imatge no es correspon amb el model de l'oferta. cons.: (l/100 km) mín. 6,0, màx. 6,2 / CO₂ (g/km) mín. 139, màx. 143.

Mercedes-Benz

la fundació informa

Àrea d'Acolliment Residencial

activitats

Servei d'Habitatge

CELEBRACIÓ DEL CARNESTOLTES AL SERVEI D'HABITATGE

Durant aquests dies de Carnestoltes al Servei d'Habitatge hem estat preparant les disfresses i el diumenge 14 de febrer hem anat a la rua que se celebra a Granollers. Tot i que ha fet molt fred, ha valgut la pena per veure les diferents disfresses: algunes molt originals i les comparses que animaven amb confetti i música. Nosaltres anàvem de romans i egipcis. Hem passat l'estona ballant, cantant i desfilant.

Els egipcis i romans del Servei d'Habitatge de l'FVO

REIS

El diimecres 6 de gener, i com cada any, hem anat a la Residència i Centre de Dia "Valldoriolf" per veure i rebre els regals dels Reis.

Ja estàvem nerviosos de bon matí, i teníem moltes ganes de saber que ens portaven el reis. Ha estat com sempre, un dia emocionant.

A punt per recollir els nostres regals

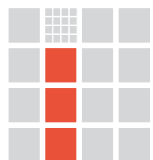
VISITA A LA SAGRADA FAMÍLIA

El dissabte 30 de gener, l'Antonia Montes, el Raimundo, Pep, l'Antònia Torruella, la Conxita i el Joan, amb la Mònica, el Juanma i la Pilar, ens hem posat en marxa per anar a veure una de les grans obres del famós arquitecte Antoni Gaudí, la Sagrada Família.

Hem passejat i gaudit d'un ambient ple de turistes, després hem acabat la tarda prenent una beguda calenta, mentre observàvem, des de la finestra, la fantàstica obra encara sense acabar.

Ben abrigats per visitar la Sagrada Família

INMOGRA
PROMOTORA IMMOBILIARIA

Girona, 19

Tel. 93 879 40 00 - 93 870 19 91

Fax: 93 870 67 48

08400 GRANOLLERS

notícies

El Director General es reuneix amb els Subdirectors de Planificació i Avaluació i de Gestió de Recursos Propis de l'ICASS

El Director General de l'FVO, Juan M. Monsalve, s'ha reunit a inicis de gener amb la Subdirecció de Planificació i Avaluació i la Subdirecció de Gestió de Recursos Propis de l'ICASS amb l'objectiu de col·laborar en la programació de feta pel Dept. d'Acció Social i Ciutadania. La Fundació hi aporta els seus projectes de futur d'acord a les necessitats de les persones amb discapacitat intel·lectual que s'atenen a l'FVO.

Amb aquesta reunió, l'FVO es posa a disposició del Dept. d'Acció Social i Ciutadania per donar suport a la programació realitzada per la Generalitat de Catalunya, per tal d'acomplir-ho la Direcció General va sol·licitar la col·laboració financera del Dept. d'Acció Social i Ciutadania.

El Canal Català del Vallès Oriental entrevista el President de l'FVO

El programa "En sintonia" del Canal Català del Vallès Oriental, dedicat a entrevistes que convida a personatges rellevants de la comarca o que hagin destacat per alguna actuació social o cultural en benefici de la comunitat, va emetre el darrer 23 de febrer l'entrevista al President de la Fundació, Esteve Marqués.

Nova campanya comercial del CET

El Centre Especial de Treball "Xavier Quincoces" ha iniciat una nova campanya de divulgació comercial per tal d'oferir el Servei de Manipulats Industrials a les empreses de la nostra comarca i resta de Catalunya, en concret dels serveis de treballs de manipulats i envasaments industrials, amb constant especialització dels seus treballadors amb discapacitat intel·lectual, i augmentant la capacitat productiva amb l'objectiu de poder donar solucions als clients empresaris, de manera eficient, propera, individualitzada i competitiva.

Servei compta amb la certificació per AENOR en el sistema de gestió de la qualitat ISO 9001-2000, en la normativa UNE-EN ISO 14.001:2004 Sistema de Gestió Ambiental i en l'estàndard OHSAS 18.001:2007 Sistema de Gestió de la Seguretat i Salut en el treball.

A més, també està inscrit en el Registre sanitari d'indústries i productes alimentaris de Catalunya (RSIPAC) del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya. Per més informació, es pot consultar la pàgina web www.fvo.cat

Servei de Manipulats Industrials del Centre Especial de Treball "Xavier Quincoces" de la Fundació Privada Vallès Oriental

Imatge de la nova iniciativa del CET

Capçalera del nou vídeo de l'FVO

Renovació del vídeo institucional

L'FVO ha estrenat el gener de 2010 el seu nou vídeo institucional, i com a principal novetat recull cadascun dels serveis de la Fundació en un vídeo específic. En concret, es pot consultar a la pàgina web www.fvo.cat, secció Comunicació, el vídeo institucional de resum i el vídeo de cadascun dels serveis (Centre Ocupacional "Xavier Quincoces", Centre Especial de Treball "Xavier Quincoces", Residència i Centre de Dia "Valldoríolf" i Servei d'Habitatge) a les seves seccions corresponents del web. Esperem que us agradin!